

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krona, za četr leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Občinske volitve v laški okoliški občini.

Bližajo se občinske volitve, torej na noge, zavedni kmetje, da vas ne bo zopet sram, da ste se dali za nos voditi od par nemčurjev in njih pomagačev, neznajčajnih sebičnikov. Nad 900 volilcev je proti deseterim odpadnikom, ki še govorijo z vami sladko, kadar jim — denarce prinesete ali se pri njih date zavarovati a komaj ste za durmi, se že iz vas norčujejo „tumasti bindišarji.“ — Seveda neumni, ki gredo takim hinavcem na limanice, kakor da bi ne bilo poštenih, slovenskih zastopnikov, ki vam vsaj izročijo opomine v vam razumljivem jeziku, ne pa kakor to dela I Drolc, pek v penziju, ki vam za procente, ki jih pri vas zasluži, pošilja nemške opomine, katere morate nositi od hiše do hiše, da bi vam jih kdo raztolmačil. Ne verjamite takim, ki so sicer rojeni Slovenci, drugače pa podrepniki nemčurjev, ki zato, da se jim ponudi kaka boljša kapljica, ali kako darilo, ali poprava ceste, seve iz občinske blagajne itd., storijo vse, kar nemčurji hočejo, ne dajte se preslepiti, da bi s takimi volili. Ti gledajo le na svoj žep z nemčurji vred, kakor so že večkrat pokazali.

Spomnite se, koliko so samo obljubili pred zadnjimi volitvami, in pogledajte, kako so se brigali za izpolnitve? Nemci so šli le takrat k seji, ko so hoteli kaj zase pridobiti, kakor lov, ali kadar je bilo treba kaj Slovincem ugodnega zavreči, kakor slovenski uradni jezik, celjsko slovensko gimnazijo itd. — seveda na škodo občini in Slovincem! To so pravi kmetijski in slovenski prijatelji!

Tako so pokazali pri oddaji lova: Občinski odbor je sklenil enoglasno — Nemcev ni bilo zraven — da se lov ne odda več pod roko, ka-

kor nekdanj „laški nemški lovski družbi“, ampak po dražbi, onemu, kdor da več. Ko so to nemčurji izvedeli, so kmalu uboge kmete nagnali v kozji rog; poklicali so nekaj mevž, ki jih imenujejo „Fortschrittler“, ti so pa predlagali in prigovarjali, naj se zopet lov odda brez dražbe oni družbi, češ „tem gospodom se ne smemo zameriti!“ Vi znate dobiti pri dražbi za kakih 50 K več, ali potem vam ne bodo dali od okrajnega zastopa nobene podpore. Fej! Sramota! Na tak podel način so prisilili moralčno odbornike kmete, da so privolili njim zopet pod roko za malo ceno lov oddati. To šo prijatelji kmetov, to so dobrotniki občine, ti spoznajo prav potrebe in razmere kmetijstva. Ali ima onih pet udov „jogrov“ v okr. zastopu vseh drugih 25 udov v žepu? Ali ni denar iz kmetijskih davkov? Torej le za oddajo lova se da podpora, ne pa po pravici, kakor gre?

Glejte, taki dobičkarji so, le za svoj žep, čeravno vedo, da je občina zelo uboga, da plačujejo ljudje 87 odstotkov občinskih doklad, torej skoro toliko, kakor direktnih davkov, toliko srca pa nimajo, da bi gledali kmetu kje polajšati, seveda, ker je Slovenec. Kdaj se je pač še slišalo, da bi nemčur Slovincu kaj dobrega storil? Prej dobiš od nagega srajco, kakor od nemčurja kaj za Slovence dobrega.

Sedaj seveda, pred volitvijo, boš slišal marsikaj sladkega, posebno od podkupljenih Judežev, a siromak, le oglasi se pozneje pri njih, bodeš videl, kako osorno te bodo odbili, še zmenili se zate ne bodo, — taka uboga para si ti, ki jih zdaj voliš in jim veruješ.

Ne reci, kakor že imaš v navadi „e, saj brez mene bodo že naredili!“ Ni res tako! Kaj bi rekel ti kmetič, če bi v nedeljo prišel k maši in bi organist začel orgljati na orglje, iz katerih so nekaj piščal pobrali, kako bo to igralo? Ali

se ne bi z jezo oziral na kor, kaj da se tako slabo orglja?! Glej, tako tudi ni mogoče, da bi volitve prav izpadle v tvoj prid, če vas veliko manjka, če vi ne pridete in složno ne delate. Učite se od Nemcev. Glejte, pri zadnjih volitvah je bilo v prvem razredu 8 Nemcev in 16 Slovincem; Nemci so prišli vsi, Slovenci pa ostali doma. Ali to ni sramota?

Lah, ki dela večinoma po smrdljivih kanalih, ali se z lajno po svetu potepa, se ne sramuje svoje narodnosti, on pove, kaj je, a Slovenec, veleposestnik, ki plačuje toliko davka, on se svoje pravice ne zaveda, in tudi ne svoje dolžnosti ter vrže sramotno puško v koruzo in — beži; to je naprednjak! Kako potem mogoče kaj uspešnega doseči?

Saj je že to nekako dvomljivo, da so se volitve tako daleč zavlekle, ko imajo kmetje največ dela, ko bi že lahko bile davno za durmi. Če so občinske volitve tako malovredne, zakaj tudi Nemci ne ostanejo doma? Kakor oni, tako tudi vi skrbite za svoj blagor in volite može zanesljive, zavedne, ki jim ni za lastni žep, ne za vašo škodo, ampak za polajšanje težkih plačil. Kamen do kamna palača, zrno do zrna pogaja, in tukaj pri varčnem gospodarstvu se bi lahko doklade znižale, da bi ne bilo treba toliko plačevati.

Tupatam bi bil lahko poštni pot, kjer se mu plača nad 60 K, za šolskega pota, ki bi potem odpadel — a nihče se ne briga; tam se zopet drago plačajo poprave cest, ko bi jih drugi rad ceneje prevzel; lov bi se lahko podražil, ko bi nemčurji, v kojih krempljih ste, ne ovirali, in kako to, da mora občina popravljati škodo ob cestah, ki jo voda napravi, dobiček pa iz ribolova vtaknejo Nemci iz tuje občine v žep? Zakaj, če prejemajo dobiček na naši občinski zemlji, ne plačajo tudi škodo, ki jo ista voda

LISTEK.

Tovariša.

ruski spisal Maksim Gorki.

(Konec.)

Nastal je za minuto molk.

„Ali se ti smilim?“ je vprašal veselo jetnik. Po celem obličju se je razširilo prijazno smehljanje.

„Kakšen čudak si!“ je vzkliknil Jefimuška, „kako bi te ne pomiloval? Kdo si pa pravzaprav? Ker postopaš tako semintja, nimaš gotovo ničesar, nobenega kosa zemlje, nobenega kota — ničesar. In mogoče nosiš veliko s seboj — kdo more v tvojo dušo videti? Z eno besedo, nesrečnež si.“

„Tako je,“ je potrdil jetnik.

In zopet sta molčala. Solnce je zašlo in sence so postajale temnejše. Okrog in okrog je dišalo po vlažni zemlji, po cveticah in gozdnih rastlinah. Tako sta sedela dolgo molče.

„Kakor lepo je tu — iti morava vendar enkrat. Imava še osem vrst hoda. Vstani stari!“

„Ostaniva še malo,“ je prosil jetnik.

„Meni ne stori ničesar, meni je celo ljubo, ponoči ob robu gozda sedeti. — Toda kdaj prideva do sodnika? Kregal me bode — prepozno — bode rekel.“

„Pusti to, ne bode se kregal.“

„Bodeš ti morda záme govoril,“ se je smejal redar.

„Lahko.“

„O-ho?“

„In zakaj ne?“

„Prismoda! Sodnik ti bode že popra na jezik nasul!“

„Udari tudi kdaj?“

„Strog gospod je! In okreten je — če da kdaj komu katero okoli ušes, zna stvar vedno tako zaviti, kakor bi ne bil ničesar storil.“

„No, zato mu hočeva temeljito vrniti,“ je rekel z gotovim glasom jetnik in potrkal redarju prijateljsko po ramah.

„To se je pa zdelo Jefimuški preprijateljsko in se mu ni dopadlo. — Naj bode, kakor hoče, — jaz sem vendar njegov predpostavljen in ta norec ne sme pozabiti, da imam povelje, ga v ječo peljati, in svoje uradno znamenje. Jefimuška je vstal, vzel palico v roko in si obesil kovinasto uradno znamenje sredi prs, potem je pa zaklical strogo:

„Vstani in pojdi!“

„Ne grem,“ je rekel jetnik.

Jefimuška je bil presenečen, odprl je široko oči in ni mogel pojmiti, kako da dela jetnik naenkrat take šale.

„No, ne brij norcev, pojdi!“ je rekel z mehkejšim glasom.

„Ne grem!“ je ponavljal trdno jetnik.

„Kako, da nočeš iti?“ je kričal Jefimuška jezno in čudeč se.

„Dopade se mi tako. Tukaj hočem s teboj prenočiti... Naredi ogenj!“

„Jaz ti bodem... prenočil! Glej, glej! Na hrbtu ti bodem vesel ogenj zažgal — če ti le ne bode predrag prišel.“ Toda v globini duše je bil Jefimuška začuden. — Ne grem, reče ta človek in se niti ne brani, se ne začčenja pretepati, na tleh leži in družega nič. Kaj se naj stori?

„Ne kriči Jefim,“ mu je svetoval mirno jetnik.

Jefimuška je zopet molčal, prestopal z ene noge na drugo in gledal debelo jetnika. Ta je gledal Jefimuško in se smejal. Jefimuška ni vedel, kaj naj bi storil.

Kako pride ta potepuh, ki je bil od kraja tako hudoben in temen, do tega, da zdaj take neumne šale zbija? Ali naj se vržem nanj, mu

naredi? — Še več pa je v notranjem pošovanju zmešanega, kar kaže, kako gnjile so razmere v občini. Za to napravo pa imajo Nemci le gluha ušesa in luknjasto vest, torej ni od njih nobene dobrote pričakovati. Zato proč z njimi in njih naganjači, ki sicer nemški ne znajo, a le beda sto trobijo v nemški rog.

Vi pa, zavedni možje, skrbite, da se postavi naša občina na slovenske noge, in ne bojte se, okrajni zastop mora dati podpore, saj bi ga moralo biti sram, če bi se dal komandirati od nekoliko prismojenih „jagrov“, saj da podporo tudi drugim občinam, kakor je Marija gradec, Jurkloster i. dr., ki so vendar slovenske in zavedne, kajti denar vlagate vi, in imate pravico do njega.

Onim laškim petelinom pa povejte, naj si le gospodujejo v svojem gnezdu, vas pa pustijo pri miru; saj veste, da so vas že pred leti dosti opeharili, ko so vam vzeli najboljše, kar je še kaj neslo: toplice, železniško postajo, pivovarno, hotel Horjak itd. — le pokopališče so vam še pustili, za katero ste morali plačati 2000 kron, čeravno se tam tudi purgarji pokopujejo. Take dobrote vam že privoščijo. Pazite torej, da vam še jezika iz ust ne bodo iztrgali in slovenske zemlje iz rok.

Pustite torej mlačnost doma in pridite z narodnim ponosom in jekleno voljo in trobojnici na praih oddat svoje glasove le za zavedne, narodne možje!

Napredni kmet.

Slovenski mladeniški shod.

O izletu slovenskih mladeničev na Gorenjsko nam je poslal udeleženec sledeče poročilo.

Dan 4. julija t. l. je bil dan veselja. Zbralo se je namreč do 8000 zavednih mož in mladeničev iz vseh slovenskih pokrajin na Brezjah. Tako ogromne udeležbe pač nihče ni pričakoval. Ni čuda torej, da se je radovalo sleherni slovensko srce. Še celo bistra Sava je glasneje šumela in orjaški Triglav je ponosno zrl na četo, katera se je polna navdušenja zbrala ob njegovem vznožju. Bil pa je tudi zares veličasten prizor, videti tako rekoč zedinjeno Slovenijo.

Na vse zgodaj že omenjenega dne hrumele so nepregledne trume mož in mladeničev, kakor za časa stare pravde, z vihrajčimi zastavami proti gorenjski strani. Zbrali so se čvrsti Gorenjci in vrli Dolenjci, prišli so sinovi skalnega Krasa kakor tudi prebivalci obal sinje Adrije in tudi zatirani trpini tužnega Korotana niso zaostali. Okolu 9. ure smo se pa pripeljali z dvema posebnima vlakoma udeleženci zelene Štajarske; bilo nas je okolu 1600. Na vseh postajah, koder smo se peljali, prirejali so nam burne ovacije. Na postaji Otoče smo izstopili. Uvrstili smo se v spreved in neprešteta množica valila se je z razvitimi zastavami in kranjsko meščansko godbo na čelu na prijazen grič k Materi Božji.

Tamkaj nas je pa zopet čakala velikanska truma zbranih mož in mladeničev, kateri so nas med pokanjem topičev prepevaje navdušene slovenske pesmi, tako obkolili, da skoraj nismo mogli ne naprej ne nazaj. Ker je bila cerkev za toliko ljudstva seveda premajhna, postavili so zastavonoše društvene prapore, — bilo jih je 48 — v ravno vrsto pred cerkvenimi vrati; okolu in okolu pa se je trlo ljudstvo. Pripomniti se mora, da ni bilo opaziti nikjer nobene ženske, temveč le sami obrazi mladeničev in mož. Sploh je imel celi nastop bolj resen, rekel bi vojaški značaj.

Popoldne ob 2. uri se je zborovalo na primerno pripravljenem prostoru pred cerkvijo. Kot govorniki so nastopili: dr. Ev. Krek, dr. Šusteršič, dr. Lampe in drugi. Prostor mi ne dopušča, da bi navajal vse podrobnosti različnih govorov. Omeniti moram le, da je občinstvo z vnemo sledilo besedam govornikov. Končno se je sprejelo več predlogov glede organizacije slovenskih nepolitičnih društev in zborovanje se je zaključilo z gromovitimi „živio“-klici.

Na to se je pa pričelo mladeniško zborovanje. Prvi govornik č. g. Gomilšek nam je s posebno zgornostjo naslikal začetek, namen in pomen mladeniškega gibanja na Štajarskem. Odobravanje je sledilo njegovemu govoru. Govoril je tudi koroški rojak phil. Grafenauer.

Sedaj so začeli nastopati govorniki mladeniči. Nikar pa ne mislite, da so bili njih govori le gole besede, ali pa dobro naučene deklamacije. Nikakor nel Besede so jim šle od srca in segale zopet k srcu. Marsikdo, ki je trgal celo vrsto let hlače po šolskih klopih in nosi visok naslov, ne tupa si jasno nastopiti, naši mladeniči pa, kateri so vedno vpreženi v težko delo in katerih desnice pokrivajo krvavi žulji, nastopajo kot rojeni govorniki! — Žal le, da niso prišli vsi na vrsto. Občinstvo se sicer ni naveličalo poslušati navdušenih govornikov, temveč je stalo kakor vkopano, dasiravno se je dan že nagibal. Pač pa so začeli sivi oblaki, ki so se ves čas gromadili nad našimi glavami sipati gostega dežja na nas, in zborovanje se je moralo zaključiti.

Kmalu se je nebo zopet zjasnilo in predvečer godu slovanskih apostolov slavili smo, kakor še nikdar poprej. Krasna razsvetljava, ne štete rakete in umetalni ogenj, vmes pa ljubki zveki narodnega in umetnega petja, vse to se je vrstilo dolgo v noč. Sem naj bi prišli obrekljivci našega naroda, ki nas vedno slikajo pred svetom kot narod morilcev in roparjev in videli bi, kako se raduje in veseli pošteno slovensko srce.

Drugi dan smo si ogledali biser Slovenije, svetovno znano blejsko jezero in cerkvico na otoku. Marsikdo je nehote priznal, da lepšega kraja pač nima svet. Le prehitro nam je potekel čas in trebalo je misliti na odhod. Na duhu in telesu okrepcani napotili smo se k

vlak v Lesce. Še en pogled v gorenjsko stran in vlak je oddrdal z nami proti beli Ljubljani.

V gostoljubni slovenski prestolnici nas je čakalo zopet novo presenečenje. Na kolodvoru se je zbralo na stotine ljudstva z godbo. Komaj je vlak obstal, vdarila je godba „Naprej zastava Slave“, gromoviti „živio“ je zaoril iz vseh grl, na izletnike je pa kar deževalo krasnih šopkov. Po prijaznem pozdravu dež. in drž. poslanca gosp. Povšeta in gospe Medenove smo odkorakali pred Mestni dom. Tam smo se razdelili v manjše oddelke in zato določeni voditelji so nam najljubnejše razkazovali znamenitosti naše rezidence.

Zvečer se je priredila velika ljudska veselica v čast štajarskim gostom na vrtu Koslerjeve gostilne. Tudi tukaj so nastopali govorniki drug za drugim, eden bolj navdušeno ko drugi. Godba nas je razveseljevala s preciznim izvajanjem najumetnejših komadov, vmes so se glasile mile slovenske pesmi dobro vežbanega pevskega zbora. Toda, misliti smo morali na ločitev in okolu polnoči smo odkorakali na kolodvor.

Celi shod se je torej vršil izborno, brez vsakega, tudi najmanjšega nerada, kar spričuje zrelost slovenske mladine. Domovina se lahko s ponosom ozira na svoje sine, kateri ji bodo gotovo kedaj močna opora. Želeti bi le bilo, da bi se naše posvetno razumništvo malo bolj zanimalo za to mladinsko gibanje.

V složnem delovanju je rešitev domovine.

Celjske in štajarske novice.

— C. kr. deželni šolski svet je večkrat izvedel, da se dajejo pri veseljah, izletih itd., ki prireja učiteljsko osebje šolarjem, tem pijače, ki imajo alkohol v sebi. Ker so se ob različnih prilikah vse na tem polju merodajne avtoritete enoglasno izrazile, da šolarjem pijače, ki imajo alkohol v sebi, na vsak način škodujejo, se vsi okrajni šolski sveti in šolska vodstva vsled odloka c. kr. deželnega šolskega sveta z dne 14. junija 1904 št. 6350 s pozivom na odlok istega z dne 10. marca 1902, št. 2235 najstrožje opozarjajo, da ni dopuščeno dajati šolarjem ob priliki veselja, izletov i. t. d. pijače, ki imajo alkohol v sebi. — Ta ukaz posnemamo po uradnem listu celjskega okrajnega glavarstva. — Datiran je z dnem 30. junija, izšel pa je šele v števil. z dne 14. t. m. Na „Schulfest“ se torej še ni nanašal.

— „Nemški Schulfest“. Gotovo da privoščimo otrokom njih otročje veselje, čemu bi ga jim ne, saj je za razvoj mladega naraščaja gotovo potrebno, da se nekoliko razvedri in povesele, posebno na koncu šolskega leta. Zato gotovo pozdravljamo z radostjo vsako prireditev, pri kateri se maličkom nekako nagradi njihova pridnost in vztrajnost v šolskem pouku. In z malimi se veselijo starejši, spominjajoč se onih srečnih časov, ko so se i oni bolj veselili, ko se jim je podaril meden kolaček, kakor pa sedaj,

roke zvežem in mu dam dve tri? In z najstrožjim glasom, s katerim je mogel, je rekel:

„No, ti klada, zdaj si že dovolj neumnosti naredil, zdaj je dovolj! Vstani! Če ne, te zvežem, in potem bodeš že šel! Si razumel? No? Pazi se, — jaz te udarim!“

„Mene?“ je rekel smehljaje se jetnik.

„Kaj le misliš?“

„Viktorja Tučkova hočeš ti, Jefim Gizlov, udariti?“

„Kaj ti pade v glavo?“ je vzkliknil začudeno Jefimuška. „Kaj je prišlo v tebe? Hočeš-li tu glume igrati? No naprej!“

„Dovolj kričanja, Jefimuška, čas je, da me enkrat spoznaš.“ je rekel mirno se smehljajoč jetnik in se vzdignil. „Dober dan, tudi, no?“

Jefimuška je odskočil izpred ponujene roke in opazoval neverjetno obraz jetnikov. Potem so se začele njegove ustnice tresti in na njegovemu obrazu so se pokazale neštevilne gube.

„Viktor Aleksandrovič! ... Ste res vi?“ je vprašal šepetaje.

„Hočeš-li, da ti svoje liste pokažem? Ali hočeš rajši, da te spomnim na stare, dobre čase ... Še veš, kako si padel v ramenskijskem gozdu v volčjo jamo? In kako sem jaz splezal za tičjim gnezdom na drevo in sem z glavo navzdol v vejah obvisel? In kako sva hodila k

stari mlekarici, Petrovni, smetano lizat? In kakšne pravljice nama je pripovedovala?“

Jefimuška se je vsedel nerodno na tla in se smejal tjavendan pred se.

„Mili veruješ zdaj?“ je vprašal jetnik in se vsedel poleg njega, mu pogledal v obraz in mu položil roko na ramo.

Jefimuška je molčal.

Okoli njiju je vladala zdaj popolna tema. V gozdu se je vzbudilo nerazločno šepetanje in šumenje. Daleč v gošči je vzdihoval slavec. Nad gozdom se je vlekel komaj vidno oblak.

„Kaj ti je, Jefim, — ti je najino srečanje neprijetno. Ali se preveč veselíš? O, ti sveta nedolžnost! Ravno tak si ostal, kakoršen si bil kot otrok ... Jefim? Govori vendar, ti ljuba, stara živalica!“

Jefimuška se je vseknil močno v ogel svoje obleke.

„No, bratovsko srce! Kakšne stvari so to?“ je rekel očitajoče jetnik. „Sramuj se! Kmalu bodeš petdeset let star in si še tako neumen? Pusti!“ pri tem je prijel redarja za ramo in ga lahko stresel. Redar se je ihtoč smejal, potem je začel, ne da bi pogledal soseda:

„Kaj si naj mislim? ... Vesel sem ... Torej ste res Vi? Kako naj to verujem? Vi in take stvari! Vitja in v takem položaju! V ječo

moraš ... nimaš potnega lista ... ješ suh kruh ... nimaš tobaka ... O, Bog! Je-li to v redu! Ko bi že jaz bil ... in vi vsaj redar ... bi bilo še lažje! Ampak kaj takega! Kako naj Vam v oči pogledam? Spominjal sem se Vas vedno z veseljem ... Vitja, — sem si mislil, in srce mi je tolklo veselo in hitro ... In zdaj ... nebeški Oče ... če bi to komu pripovedoval, ne verjel bi.“

Mrmral je te pretrgane stavke s povešenimi očmi in si prijemal z roko prsa in grlo.

„Tega ti tudi ni treba ljudem pripovedovati. Nehaj vendar ... si morda ti kriv? Zaradi mene si ne delaj skrbi ... Svoje listine imam, starosti jih le zaradi tega nisem pokazal, da me ni spoznal. ... V mrzlo luknjo me moj brat Ivan tudi ne bode vtaknil, nasprotno, pomagal mi bode zopet na noge. Ostal bodem pri njem in šla bodeva zopet skupaj na lov ... Glej, kako bode zopet vse dobro.“

Vitja je govoril prijazno, z glasom, s katerim tolažijo odrastli otroke. Nasprotni oblaku je vzhajala nad gozdom luna in robovi oblaka so dobivali mehko, svetlo barvo, ko jih je obsijala luna s svojimi srebrnimi žarki. V žitju so pedpedikale prepelice ... Nočna tema je postajala vedno bolj globoka.

„Res je“, je povzel Jefimuška tiho, „Ivan Aleksandrovič bode svojemu rodnemu bratu go-

Volksschule“, končala je za letos svoje delo z izvrstnim uspehom, in učitelji kakor učiteljice, gredo na velezaslužene počitnice. Učenci sedaj že vedo, kaj jim je za življenje potrebno: „Heil“ kričati, plavice nositi, s frankfurtarskimi trakovi čez prsa slovenske tržane dražiti — to so res že dosegli. Mati Germanija, kaj hočeš še več? Pritisni svoje zveste učence in njih učitelje na svoje prsi! — Povodenj je odnesla usnarju Weberju ponoči okolu 100 kož. Menda je slutila, da so nemčurske. — Ginljivo jeremijado uprizorili so neki nemčurski ponočni ptički — govori se, da je bila „ta boljši“ nemška inteligenca zbrana — radi delniške pivovarne. Revčki si domišljujejo, da bode delniška pivovarna kriva njihovega pogina. Smešno! Kakor bi ne bilo drugih Slovencev v Laškem trgu. Vsekakor zanimiva pa je bila ta njihova jeremijada. Okolu 2. ure zjutraj bilo je najprvo čuti na glavnem trgu pod lipami — o ironija! — neke glasove, podobne svinjskemu kruljenju. Potem je začelo nekako grmenje; ljudje so prestrašeni prisluškovali, se li ne bliža zopet nevihta — pa začela se je samo debata o slovenski pivovarni. Trdilo se je, da sedaj ni ljubega miru, odkar je pivovarna v slovenskih rokah, kdor pa z ravnateljem te pivovarne občuje, ta sploh ni več Nемеc. Drugi so ugovarjali, in prišlo je skoro do pretapa. K sreči se je začelo daniti, in prišel je tudi policaj, ki je te fine gospode razpodil z besedami: „Meine Herren, Ihr seid keine Herren itd.“. Gospod, ki je bil pri tem najbolj nemški, je svoj čas slovensko zastavo po Žalcu nosil... Gosp. W., ali se še spominjate tega? — V veseli družbi nabrala se je za Ciril in Metodovo družbo svota po 9 K 40 v.

— Iz Laškega, Sadovi tukajšnje „nemške“ šole se kažejo res očitno in v prav žalostni luči, katera bi morala končno vendarle že odpreti oči onim zasleplencem, ki pošiljajo svoje otroke v to ponemčevalnico. Kako daleč že sega omika in olika, ki jo dobivajo učenci te šole, naj pokaže sledeči slučaj. Par kmetiskih učenk je hitelo v ono šolo. Med potjo srečajo slovenskega vseučiliščnika, ki je imel slovenski trak preko prs, in to je bilo povod, da je ena izmed teh učenk zakričala, seveda v varni razdalji: „Po Laškem je prepovedano nositi slovenske barve!“ — Ta slučaj pač jasno kaže, kako in v kakšnem duhu se vzgajajo otroci v tako imenovanih „nemških“ šolah! Ako sodimo po posledicah, ki jih kaže ta „nemška“ šola in vzgoja, imamo pač jasno aliko o vzgojiteljih samih in onih, ki so jih postavili na njihovo mesto. Slovenski starši, kedaj bodete že vendar izpoznali, kako vam ta ponemčevalnica s svojimi zagrizenimi nemškimi učitelji in učiteljicami odtujaše vaše lastne otroke, da blatijo ono, kar je vam najljubše, vaš jezik in vaš rod! Kedaj bodete izpoznali, da ste dali svoje otroke v roke ljudem, ki jih bodo naučili zaničevati vas same, ki ste jim dali življenje in vse! Opametite se vendar in ne dajte se več premotiti onim, ki vam hočejo speljati vaše otroke na stezo odpadništva, ki vam hočejo iz vaših sinov in hčera vzgojiti zaničevalce vašega milega slovenskega naroda in jezika in vas samih. Proč s slovenskimi otroci iz ponemčevalnice!

— Konjiško učiteljsko društvo je zborovalo v nedeljo dne 18. julija v okoliški šoli v Konjicah. Ker se je vreme kar smejalo, osobito pa radi napovedanega predavanja, zbralo se je toli društvenikov in članov, kakor še letos ne. Po pozdravu predsednikovem in odobrenju zapisnika sledilo je zanimivo predavanje g. Schmoranzerja o novodobnem risanju v ljudski šoli. Svoja izvajanja je podpiral z zares umetniško izvršenimi risbami napravljenimi od učencev ljudske šole in gimnazije. Ni ga bilo med nami, ki bi se ne bil čudom čudil, da je mogoče maličke dovesti do tako finega umetniškega naziranja in take dovršenosti. — Iz praktičnih navodil smo bolje posneli novo pot v risanju, kakor da bi bili preštudirali celo stotino — reformatoričnih knjig. Želimo samo, da bi tudi druga društva povabila gospoda veščaka, da bi tako slovensko učitelstvo kmalu si osiguralo trdno stališče na tem polju, dočim sedaj še marsikdo v tem oziru lavira v nebroju novotarij, ki mnogokaterga lahko zapeljejo. Sicer pa gojimo vsi željo, naj bi g. Schmoranzera svojo praktično razpravo objavil

v „Popotniku“, ali pa kot nadaljevanje v „Lepotisu“ Slov. Šol. Matica. — Tretja točka sporeda je bilo preciziranje našega stališča napram pozivu „Zveze“, objavljenem v „Učiteljskem Tovarišu“. Ker je bil ravno gosp. Krajnc, odbornik „Zveze“, navzoč, naprosilo se ga je, naj nam vso zadevo pojasni. Ker se pa društvo ni strinjalo z vsemi njegovimi izvajanji, stavljal je gosp. Lovro Serajnik s poprejšnjim utemeljevanjem predlog, da se naj o tej kočljivi točki sicer solidarno, a previdno postopa. — Ker sta ti dve točki zavzeli mnogo časa, bilo je nemožno izčrpati ves program, zato so se nekatere točke preložile na prihodnje zborovanje, ki se skliče meseca avgusta v Konjicah. Ker pridejo tedaj na razgovor konferenčne teme, želeli je, da se tovariši polnoštevilno udeležijo, in če možno že tudi nekateri z izdelanimi referati. — Torej na gotovo svidenje!

— Samomor učiteljice Elizabete Valenko je izzval med njenimi znanci veliko začudenje, posebno ker je bilo vsakomur znano, da se je nameravala v kratkem poročiti z nekim svojim kolegom-učiteljem. Prosila je dovoljenja pri deželni šolski svet, da bi tudi še nadalje smela izvrševati svojo učiteljsko službo na Spodnji Polskavi, dočim bi bil njen bodoči soprog učiteljeval na pol ure oddaljeni Gornji Polskavi, toda slavni deželni šolski svet ni ugodil njeni prošnji ter zahteval, da se za slučaj možitve odreče učiteljski službi. Ne moremo si misliti, kaj bi bilo dovedlo slavni deželni šolski svet do take drakonične strogosti v tem slučaju, saj vendar dan zadnevom čitamo po nemških listih, da se z enakimi dovoljenji ravno ne štediti preveč pri nemškem učitelstvu. Vobče pa se nam zdi naredba glede možitve učiteljic nekako sredo-večna. Končno si bo morda slavni deželni šolski svet še lastil pravico, diktirati našim učiteljicam, s kom naj se omočijo, kakor da bi morale tedaj, ko vstopijo v deželno službo, odložiti vse, kar je sploh ženskega, človeškega na njih, in postati le avtomat, ki naj vliiva otrrokom abc v glavo. Stališče učiteljic na deželi gotovo ni najsijajnejše: osamljena, brez družbe, v kateri bi se mogla gibati sebi in svoji naobrazbi primerno, izpostavljena vsemu, kar preti osamljeni ženski — in končno, ko začuti poleg svojega učiteljskega poklica v sebi poklic žene, poseže vmes slavni deželni šolski svet s svojim krutim „veto“. Sedaj pa, ali pusti službo, ali pa iztrgaj iz svojega srca vse, kar ti je milo in drago ter je namesti z „u, i“ in „i, u“. Le tedaj, ako je žentvanjski urad slavnega deželnega šolskega sveta izprevidel in izpoznal, da se slučajno svet ne bo podrl, ako vzame učitelj X. učiteljico Y. in da bo vzlic temu še vedno „i“ ostal „i“ in „u“ ostal „u“, tedaj se jima dovoli z vso blagohotnostjo in blagonaklonjenostjo, seveda malo protekcije je vedno dobro imeti, brez nje ni nič — da smeta stopiti v zakon. In sedaj naj se pametno misleč človek čudi, ali pa zgraža, da je kaj takega mogoče v svobodoumnem, prosvetljenem dvajsetem stoletju! Pred odkritjem Amerike bi najbrž tudi ne bilo drugače.

— Iz Ptuj. Od leta 1861 naprej začela so se tudi Slovenci snovati društva in sicer v prvi vrsti čitalnice ali bralna društva, katerih namen je, probujati slovensko ljudstvo, da se začne zavedati svoje narodnosti. Tudi Slovenci starodavnega Ptujja niso hoteli zaostati. G. Miha Herman, deželni in državni poslanec ter sodnijski pristav v Ptuj, skliče dne 23. julla 1863 vse zavedne Slovence iz mesta in okolice v pogovor zaradi ustanovitve čitalnice. Ker so sicer hitro potrjena pravila šele 21. maja 1864 došla, otvorila se je čitalnica 1. junija 1764. — Otvoritve čitalnice, katere se je udeležilo 1200 ljudi, so se udeležile deputacije celjske in mariborske čitalnice, gg. pevci iz Slov. Bistrice in Fram, gg. dr. Kočevar, dr. Serbec, dr. Vošnjak, Božidar Rojič in Rataj. Prišli so tudi bratje Hrvati iz Varaždina, Ormožani, Ljutomerčani, Središčani i. t. d. Svirala je mariborska mestna godba. Med drugimi je govoril tudi g. dr. Vošnjak ter končal svoj govor takole: „In takrat, ko bode vsak izmed naših rojakov se zavedal svoje slovenske krvi, ko bode vsak z veseljem pripravljen vse premoženje in življenje žrtvovati na oltarju domoljubja, takrat bo visoko v čistem zraku vihrala naša zastava

in po vsem slovenskem svetu bo veselo donela pesem: [Naprej zastava Slave! S to pesmijo, kateri je sledilo še čvetero skupnih zborov: Savica, Budnica, Slovenska dežela in Hej Slovani, se je otvoril pevski del besede. — Dne 1. junija t. l. izpolnila je tedaj ptujška čitalnica 40. leto svojega obstanka. V proslavo ta redke obletnice je odbor sklenil prirediti dne 25. julija t. l. koncert, obsegajoč godbo in petje s sledečim sporedom: 1. Ob pol 9 uri dopoldne slovesna sveta maša v samostanski cerkvi. 2. Ob 11 do pol 1 ure promenadni koncert v „Narodnem domu“. 3. Od 4. ure popoldne naprej pravi koncert z godbo in petjem. 4. Ob 10. uri dopoldne in ob 2. in 4. uri popoldne sprejem gostov na kolodvoru. Da si zagotovimo slovensko glasbo, naročila se je društvena godba ljubljanska. Vstopnine ni. — Prosimo slavne čitalnice, bralna, tamburaška, sokolska društva itd., naj se blagovolijo udeležiti naše slavnosti, ter čitalnični odbor pravočasno obvestiti, če se žele njih odposlanci udeležiti skupnega obeda, ne banketa. Nobena slovenska občina bližnje in daljne okolice naj ne bode nezastopana. Na veselo svidenje 24. julija t. l.

I. K.

— Ptujski župan Ornig. „Štajerčev“ ljubljenec je torej potrjen načelnikom ptujškega okrajnega zastopa. S tem je dobil dosedaj slovenski okrajni zastop načelnikom moža, ki je sicer slovenskega rodu, pa vsenemškega mišljenja, ki z vsemi silami dela na to, da se ves ptujski okraj čimpreje ponemči. V to svrhu ustanovil je Ornig s pomočjo nekaterih ptujskih slovenozorcev „Štajerca“, kateri naj bi v ptujškem okraju pripravljali tla za germanizacijo. Iz vsake vratice nemškutarskega „Štajerca“ veje Ornigov duh. „Slovenski kmetje učite se nemški“, to je glavna parola ptujške „giftne krota“, „slovenski kmetje, ljubite svoje nemške sosedo in vse nemške meščane“, kriči „Štajerc“ vedno v svojih umazanih člankih, dočim še ta „giftna krota“ nikdar ni nemškim uradnikom in nemškim trgovcem, ki od Slovencev živijo, priporočala, naj se učijo slovenski, dočim še nikdar ni mestnim Nemcem nasvetovala, naj ljubijo svoje slovenske sodeželane. Nasprotno! Ptujška „giftna krota“ hujska proti našim slovenskim voditeljem, ptujška „giftna krota“ napada naše duhovnike, naše odvetnike, naše učitelje, naše trgovce, sploh ptujška „giftna krota“ blati vse, kar čuti in misli slovenski. Le breznačajni nemškutarji, ki zatajijo svoj materni jezik najdejo milost pri „Štajercu“, največje propalice, največji goljufi in pijanci so pri „Štajercu“ „vrli naprednjaki“, samo da tulijo v nemškutarski rog, dočim so najpoštenejši Slovenci, ki ne gredo v nemškutarske mreže „nazadnjaki“, „klerikalci“ itd. — In ta nemškutarski „Štajerc“, ki piše tako strupeno proti našim voditeljem in vsem zavednim Slovincem, ta umazani nemškutarski listič je glasilo ptujškega, župana Orniga, je glasilo novega od cesarja potrjenega načelnika ptujškega okrajnega zastopa!

— Ptujška „giftna krota“ in „celjska žaba“ živita, dasi obe enaki „mlakužni pošasti“, v vednem prepiru. Zadnja ptujška „giftna krota“ piše: „Celjska žaba“ („Deutsche Wacht“ op. st.) se poslužuje v zadnjem času že tako „odstuden“ (!) pisave, da se nad njo zgraža vsakdo, ki dobi to kunjjo pred oči. Nesramnejših izrazov si tudi najzadnji fakir ne more izmisliti. Zato se pa število njenih naročnikov tudi od dne (!) krči, ker sramota je za vsako hišo, v katero zajde ta ostudna „mlakužna pošast“. — Bravo! „giftna krota“! Sramota je za vsako hišo, v katero zahajajo take „mlakužne pošasti“ kakor sta „Štajerc“ in „Deutsche Wacht“!

— Zrelotni izpiti na mariborskem učiteljsku pri šolskih sestrah so se izvršili s sledečim izidom: — Prijavile so se k izpitom vse gojenke četrtega letnika in jih izvršile vse s povoljnim izidom in sicer: Colnerič M., Coretti J., Dolin Fr., Frenner Ant. (z odliko), Gajšek M., Gorišek Mat., Gieslinger M., pl. Hoffmann Andrea (z odliko), Jurič Ter., Hladnik M., Kosi Nika (z odliko), Kossek M. (z odliko), Krašovic M. (z odliko), Mešek A., Paulošič M., Pirkmaier M. (z odliko), Plauker E., Preskar Mel., Proseno Fr., Scheligo St. (z odliko), Solk Kar., Terstenjak E.,

Vipavc Zora (z odliko), Wodiczka M. (z odliko) in Zamejic E.

— Ormož. Kljub temu, da je župan Kautz hamer v imenu peščice zagrizenih ormoških Nemcev (?) prepovedal slaviti dan sv. Cirila in Metoda na teritoriju ormoške občine, se je slovesnost vendar vršila 5. t. m. z dogovorom okrajnega glavarstva. Čast g. Gomziju, ki se ni dal v kozji rog ugnati od narodne zagrizenosti podivjanih nasprotnikov. Hvala mu za na lastnem zemljišču v ormoški občini prirejen kres, kateri je gorel blizu dve uri. Streljalo se je s topiči, svirala je godba, ljudstvo je plesalo in popevalo narodne pesmi, g. Gomzi pa je gostil navzoče s prostim pivom v večjo slavlje dneva slovanskih apostolov. — Ta dan smo še kresove zapazili na Dobravi in na Humu.

— Sv. Jurij ob Ščavnici. Tukajšnji tamburaški zbor priredi v nedeljo, dne 17. julija t. l. vrtni koncert pri Sv. Duhu na Stari gori v gostilni g. Lovro Šijanca. Začetek ob 3. uri popoldne. Vabi torej prav vljudno vse prijatelje te milodoneče narodne godbe k prav obilni udeležbi vodstvo.

Književnost in umetnost.

— Nov slovenski roman. Že nekaj časa se širijo po Slovenskem takozvani senzacni ali bolje rečeno škandalni romani, ki so preneseni iz večinoma ničvrednih izvrzkov nemške literature v slabo slovenščino. Te romane širi po Slovenskem po svojih agentih tvrdka Fischer v Ljubljani. Da je prvi namen razširjenju teh povesti dobičkaželjnost, o tem ni dvoma. A ti romani imajo tudi slab namen, demoralizovati čitatelje in v njih zamoriti vsak plemeniti čut in dober okus. Škoda, ki jo povzročajo ti romani med ljudstvom torej ni samo materijalna, marveč tudi in še več — moralna. Proti tem poskusom, zanašati med slovensko ljudstvo spise, kakoršne s studom zavrača celo boljše nemško občinstvo, sem si namenil nastopiti kar najodločneje in prepričati nadaljno izkoriščanje slovenskega ljudstva po tujcih, katerim bi naj bil naš narod samo zasmehovana molzna krava. V to svrhu imam pripravljen za tisek velik slovenski izviren roman; vzeti iz pristnega slovenskega življenja. Ta roman, kateremu sem dal naslov „Izdajalka skrivnosti ali: bej za zlato srečo“, obsegal bode blizu 100 tiskanih pol in bode izšel v nad 50 zvezkih po poldrugi tiskani poli. — Smoter mojemu romanu je popolnoma nasproten smotru čifutsko-nemških romanov in se zaradi tega nadejam vzbuditi zanj pozornost in zanimanje celega naroda slovenskega. Že naprej opozarjam, da na tako široki podlagi in s tako originalno in pri tem popolnoma izvirno slovensko vsebino, še prav gotovo ni izšel noben slovenski roman. Z mirno vestjo torej trdim, da bode moj roman „Izdajalka skrivnosti“ v polni meri nadomeščal te tuje k nam importirane književne izdelke ter da bode čitatelj, ko dobi v roke moj roman, rade volje odložil čifutsko pogreto književno hrano. „Izdajalko“ dam v kratkem v tisek v eni slovenskih tiskarn, na kar si dovoljujem že danes opozoriti čitajoče občinstvo. Roman „Izdajalka skrivnosti“ bode izhajal v posameznih zvezkih od tedna do tedna; cena zvezku bode 20. vin. — Cvetko Senčan. — Priobčujemo to naznanilo s pristavkom, da izpregovorimo takoj, ko nam bo roman na razpolago, svoje mnenje o njem.

Narodno-gospodarske novice.

Nekaj o čebelarstvu.

Piše I. Vuk.

(Dalje.)

Ko si je matica poiskala novo domovje s svojimi čebelami, ali bolje, da ji ga je dal človek, ima s troji ženitvanjske izlete. In pri enem teh izletov se matica visoko v zraku oplodi. Trot, ki je postal njen soprog, plača to s svojim življenjem. In od zdaj, ko je matica oplojena, je čebele ne puste več iz panja. — Ona začne leči jajca, skrbeti za nov zarod. — Ker mora vsako jajčece mimo odprte mošnjice, kjer je seme, spravi lahko matica jajce s semenom v dotiko

ali pa tudi ne. Kakor se ji zazdi. Tako nastane iz oplojenih jajec čebela matica ali delavka iz neoplojenih pa trotje. Razvoj čebele matice traja skupno 16 dni; 3 dni v jajcu, 6 dni kot ličinka in 7 dni kot buba. Čebela delavka 21 dni; 3 dni v jajcu, 6 dni ličinka, 11 dni kot buba. Trot pa živi v jajcu 3 dni, v ličinki 6 dni, kot buba pa 15 dni.

Koncem tretjega dne se izvali iz jajčeca droben, bel črvč brez nog. To je ličinka. Delavke dajejo tem črvčem prebavljeno strd in cvetnega prahu iz svojega drugega ali zadnjega želodčka. Čebele imajo namreč dva želodca. Tako hrano dajejo vsem ličinkam tri dni. Četrty dan pa dobivajo delavske in trotove ličinke že nekaj neprebavljene hrane iz prvega ali prednjega želodca. Te primešajo vsak dan več. Šesti dan, prej ko se zabubijo, dobe samo neprebavljeno hrano. Ličinke matic pa dobivajo do svojega zabubanja namreč vseh 6 dni samo prebavljeno hrano. To pa zato, da se popolnoma razvijejo. Saj matica itak ni nič drugega, kakor popolnoma razvita delavka. Delavka pa nerazvita — namreč plodni organi so nerazviti — matica. — Delavk je v panju 39—100 tisoč, trotov 600—800, a dovolj jih je 100—150. Matica pa samo ena. Ta leže sredi poletja na dan do 3000 jajec.

Čebele delavke dobro vedo, kaj je njim matica, da bi brez nje propale in zato jo tudi negujejo izborno. Vedno je krog nje njena telesna straža, ki jo čuva, spremlja, s tipalnicami boža, jo snazi in hrani. Tako je razvajena, da ne je ničesar drugega, kakor kar ji dajo delavke v usta in če bi ji trebalo poginiti.

Zgodi se tudi, da zmanjka po letu na ta ali oni način matice v panju. Ona umre, ali se zgodi kaj z njo, da je ni. Tedaj naredo delavke na pogačicah čez jajca delavk, v zmoti tudi celo čez jajca trotov, valjaste stanice, da bi si vzgojile matico. Če se jim posreči, so rešene. Zgodi se pa da so vzgojile po pomoti trota. Ta potem vlada, a ker ne more nesti jajec, umre celi panj čebel, ali pa se razgube. Tudi se zgodi da si izvoli v takem slučaju, če zgube matico, eno čebelo-delavko za vladarico, z upanjem, da jim vzgoji nov zarod in novo kraljico. In ta res leže jajca, a ker prvič niso plodni deli take vladarice popolnoma razviti, drugič ker ni oplojena, leže neoplojena jajca in iz teh se izleže nov zarod, zarod samih trotov. Ti pa kakor znano ne delajo nič v panju in ne nabirajo medu, ampak ga samo žro.

Kar še naj h koncu omenim, je to, da razločujemo tri vrste stanic na satovju. Navadne, bolj majhne in šesterostranske. Te so za delavke. Druge so nekoliko večje in širje ter tudi šesterostranske. Te so za trotje. Teh je veliko manj, dočim je delavskih največ. Tretje so velike, valjaste, podobne naprstniku, obrnjenje z odprtino navzdol in pritrjene na rob pogačic; te so za matice. Teh je na vseh pogačicah skupaj kakih 8—12. Z odprtino so obrnjene navzdol, zato da se plodni organi matice popolno razvijejo, ker skrbeti za nov zarod je delo kraljice. — Zato je matica, ko se vali, obrnjena z glavo navzdol. Delavke pa nasprotno. Njih delo je skrbeti za živež, red in snago v panju. Zato se mora njih čeljust razviti do popolnosti.

Tako smo na kratko nekoliko ogledali ono panogo gospodarskega življenja, ki bi dobro negovana nosila poleg živinoreje krasne obresti, povrh pa še bila v veselje in zabavo. Kdo bi se ne radoval teh nedolžnih živalic, ki peljajo skoraj isto življenje kot patriotinje in kruhoborke, kot človek.

Pesnik pravi: Človek in čebela ne pogineta, ampak umirata.

Slovenci, poprimimo se čvrsto uzorne čebeloreje, nam v korist, veselje in zabavo.

Tako smo pogledali nekoliko v življenje čebel, spoznali vrste čebel v panju, se učili, kako se množe in rojijo. To pa le površno. Opisavati čebelo, njeno delo in sploh vse, kar se tiče te ljubke živalice, ni sicer ravno lahko delo, a je veselo, zabavno. Še veselejše pa je imeti čebele, uživati sad njihovega dela, ki je pri umnem ravnanju velik in poln blagoslova. Srce človeka se razvedri, neki vesel, nebeški čut se ga poloti, ko pride k onim majhnim lesenim hišicam ter gleda marljivo ljudstvo brenčati in se truditi od

zore do mraka za svoj blagostan. Kakor navda pobožnega človeka nek tajinstven čut, ko pride v cerkev, v svetišče, ter zasliši bučanje orgel, krasno petje, molečo množico i. t. d., ravnotako razveseli nepopačenega človeka, umnega čebelarja, vršenje čebel. Zdi se mu, da je v cerkvi, da zvone zvonovi, da orglje buče. In čebele ga poznajo, ne sovražijo ga, ampak delajo mirno dalje, rekel bi s ponosom, kot bi hotele reči: „Človek, poglej! neguj nas in me ti hočemo služiti ter te razveseljevati. Uči se od nas zadovoljstva, marljivosti in varčnosti. Tudi ne skopari. Uči se pa posebno ljubiti svojo domovino, izdajic ne najdeš pri nas!“ Da, čebele bi rekle tako, ker vse te lastnosti one ljubijo. Kdo more oporekati, da pelja čebela skoraj isto življenje kot človek? Ljubi snago in red, spoštuje in spolnjuje postave, koje ji je dal Vsegamogočni Lenuhov ne trpi, zato pa ni pri njih pomanjkanja — drugače, če ji je človek v slabih letinah vzal še to, kar so si za zimo komaj nabrale — in lakote.

Pa ne samo razvedrilo, ampak tudi dobiček in še to lep dobiček nam daje umna čebeloreja. — Akoravno je pri čebelah vedno dovolj dela, vendar je ta delo prijetno in lahko. Nič ne de, če katera izmed majhnih potisne svoje skeleče žrelo v našo kožo. To je še zdravo celo v gotovih slučajih. Poznam zdravnika, ki zdravi revmatične ljudi s pikom čebel. Dotičnega človeka, kojega so že čebele opikale, se gotovo ne prime ta bolezen. Tudi oni, pravi ta zdravnik, kateri po piku ne oteče, je že zavarovan zoper revmatizem. In kdo nima rad sladke strdi? V enih izmed lanskih števil „Domovine“ smo govorili o medu in njega koristi, bodisi na zdravstvenem ali okrepčujočem polju.

Ni pa dovolj, da se samo čita, kako se mora ravnati s čebelo itd., potrebno je, in to v prvi vrsti praktično delo. Ker so, žalibog, razmere takšne, da mi ni mogoče storiti v tem oziru za ljubke, male stvarice na polju prakse, storim to, kolikor mi dopuščajo moči na teoretičen način, ker, kakor toži naš Gregorčič, da „ostrigli, oh, so mi peruti...“. Ker pa imamo že tudi knjige, akoravno še pomanjkljive, o umni čebeloreji, vas ne bom dolgočasil z obilim razpravljanjem. Tam, kjer je kaj nerazumljivega je najboljšo, da se pogleda pri kom, ki goji čebelarstvo, ali pa da se ogledajo slike n. pr. v „domaćem vrtarju“ Mohorjeve družbe ali pa si naročite knjigo „Umno čebelarstvo“ Jernej Černeta v Ljubljani. Tudi izhaja časnik, ki se bavi samo s to stroko in je primerno jako cen. — Zadnji čas se sklicujejo pogosto poučevalni shodi na raznih krajih, kjer potovalni učitelj za čebelorejo gosp. Juvančič poučuje in predava o tej stroki. To je naporeno delo. Zato pa pridno obiskujte ta predavanja, tam zveste vse in v poljudnih besedah povedano, kar je potreba vedeti umnemu čebelarju. Res ni mnogo časa, a človek si ga mora vzeti. Na takih poučnih predavanjih pač ne zgubi nihče nič, nihče ne trpi škode, pač pa si pridobi marsikaj.

Druge slovenske novice.

— Slovanski gostje k vsesokolski slavnosti v Ljubljano. Kakor se nam poroča, pridejo dunajski češki „Sokoli“ v soboto ob pol 1 uri opoldne s poštanim vlakom, k njim prisede na Zidanem mostu tudi nekaj Hrvatov; ostali hrvatski „Sokoli“ se pripeljejo z brzovlakom ob pol 6 uri popoldne. Istrski Hrvatje pa dospo ob pol 3. uri popoldne v Ljubljano.

— Za oškodovance po toči v novomeškem okraju je cesar iz svoje zasebne blagajne daroval 8000 K.

— Obsodbe radi zagrebske demonstracije. Radi demonstracije povodom dohoda domobranskih kadetov iz Pečuha v Zagreb so obsojeni na osem dni zapora: Absolvirani gimnazijec Fastetič in komptoirist Kosteljski. Na tri dni zapora so obsojeni: Novinar Neubauer in gimnazijec Mikšič. Farmacevta Marna še niso izpustili iz zapora.

— Deficit pri poštnem in brzovjavnem erarju. Z Dunaja prihaja poročilo, da se je v preteklem letu pokazal pri poštni in brzovjavni upravi deficit dveh milijonov kron. Zanimiva bodo pojasnila, odkod prihaja nedostatek.

— Vsesokolskega zleta v Ljubljani se samo s Češkega, kakor poročajo „Narodni Listy“, ne všteti Morave in Dunaja, udeleži nad 1600 oseb. S slovanskega juga pa pribite, kakor javlja reški „Novi list“: „Primorski Sokol“, „Senjski Sokol“, „Gospički Sokol“ in „Hrvatski Sokol“ iz Šibenika.

— Na c. kr. višji gimnaziji v Celovcu je bil sklep šolskega leta v torek, dne 5. julija. Koncem šolskega leta je bilo 464 dijakov, med njimi samo 78 Slovencev. Ustni zrelostni izpit se je pričel v sredo, dne 6. julija. Abiturientov je 34. Med njimi je 11 Slovencev. Slovenščina se poučuje na celovski gimnaziji v štirih oddelkih, po dva in dva razreda skupaj, in sicer tvorita prvi in drugi razred prvi oddelek itd.

— Baron Mac Nevin je dne 6. t. m. odložil svoje posle. Celovsko okrajno glavarstvo vodi začasno c. kr. okrajni komisar pl. Ehrfeld. Dne 7. t. m. je dolgoletni „paša“ odpotoval v Gmunden. — Razposlali so občinam še drug poziv, naj se Mac Nevina imenuje za častnega občana. Prvi je imel premalo uspeha, kar je pri Mac Nevinovih „zaslugah“ za različne občine pač lahko umevno! Zato da jih je tlačil, delal sitnosti, nalagal nepotrebne stroške itd. itd., naj ga še odlikujejo! Kakor je bivši glavar za časa svojega uradovanja s pomočjo svoje kliče priredil dosti komedij, tako delajo še sedaj z be račenjem za častno občanstvo.

— Brat ubil brata. V Škofiji pri Kopru se je dogodil tragičen dogodek. Tam sta živela 30letni Josip in 17letni Pavel Jakec v vednem prepiru, češ, da jima je razdelil pokojni oče premoženje neprimerno. V nedeljo so imeli v Sr. Škofiji žegnanje. Oba brata sta točila vino, po navadi pa je točil le mlajši, starejši je imel prodajalno. Postrežniki so se skregali, vsled česar je šel starejši brat nad mlajšega. Mlajši je zgrabil za revolver, sprožil in zadel brata v vrat. Ta je šel iz hiše, ali koj na to padel na tla mrtev. Redarji so morilca odvedli v Koper. Baje je starejši brat mlajšemu večkrat grozil s smrtjo.

Politični pregled.

Rusko-japonska vojna.

Poraz Japoncev na suhem pred Port Arturjem.

Iz Petrograda je došla tale uradna brzojavka: Po poročilih iz japonskega vira, ki jih je prejel generalni štab namestnika Aleksejeva, so Japonci po noči dne 11. t. m. napadli ruske pozicije pred Port Arturjem, a so bili z ogromnimi izgubami odbiti. Sovražnikove izgube se cenijo na 30.000 mož.

Druga brzojavka pravi: Poročilo ruskega generalnega štaba potrjuje, da so Japonci pri naskoku na ruske pozicije pred Port Arturjem izgubili 30.000 mož.

Te izgube so tako ogromne, da se poročilo o njih zdi skoro neverjetno. Ako se pa uvažuje, da so poročila o japonskih izgubah pred Port Arturjem iz uradnega ruskega vira, ki se je dosedaj še vselej odlikoval s popolno zanesljivostjo in verodostojnostjo, kar se brez vsakega zadržka priznava od sovražnika in prijatelja, moramo vesti o grozoviti katastrofi, ki je zadela Japonce pred Port Arturjem, — verjeti.

Iz Mukdena se poroča, do je 5. t. m. napravil general Fok izpad iz Port Arturja in napal desno japonsko krilo. Japonci so se morali umakniti na celi črti. — Ruski strelci so prodrli do Nangahina. V Port Arturju vlada prepričanje, da trdnjava ne more pasti.

Takisto se poroča tudi iz Šangaja, da je bila prve dni tega meseca huda bitka pred Port Arturjem. Japonci so izgubili 2800 mož in so se morali umakniti.

Iz Petrograda se brzojavlja: Tu se z vso gotovostjo vzdržuje vest, da je rusko portartursko brodovje izvedlo zmagonosen izpad iz pristanišča in pluje sedaj proti korejski morskini ožini.

„Times“ poroča iz Inkova: Velika ruska armada stoji pri Dačičavu v popolnem bojnem redu pod osebnim poveljstvom generala Kuropatkin. Lokomotive vozijo neprestano na železniški progi in posredujejo med glavno armado in pred

stražami, ki se nahajajo na jugu 20 kilometrov od Dačičava.

Splošno se pričakuje, da se bo v nekaj dneh vnela velika, morda odločilna bitka.

„Echo de Paris“ poroča iz Petrograda: Poročilo admirala Toga, da je bila poškodovana ruska križarka „Askold“, da pa japonske torpedovke niso trpele nobene škode, ni resnično. — Nasprotno je res, da so se potopile tri japonske torpedovke, dočim je križarka „Askold“ ostala popolnoma nepoškodovana.

Petrograd 13. julija (Uradno). Generalni štab objavlja naslednje: Po poročilu iz japonskega vira, ki so došla generalnemu štabu ces. namestnika Aleksejeva, so Japonci v noči dne 11. t. m. naskočili ruske portarturske postojanke a so bili z velikanskimi izgubami odbiti. Težko je vsaj približno določiti velikanske izgube sovražnikove, ki znašajo, kakor kaže, velikansko število 30.000 mož. Pozneje je došla še ena brzojavka, ki pravi, da objava generalnega štaba potrjuje poročilo, da so Japonci v noči 11. t. m. izgubili 30.000 mož.

Petrograd 13. julija. Dopisnik „Birževih Vjedomosti“ brzojavlja iz Dačičava: Dne 10. t. m. zjutraj se je pričelo naše levo krilo umikati od Kajpina z namenom, izvabiti sovražnika v nižino. Japonsko topništvo je začelo streljati šele zvečer. Japonci so streljali s kroglijami malega kalibra. Na prodiranju proti Kajpinu so imeli Japonci velikanske izgube posebno pri korakanju čez reko. Ko so se Japonci ustavili, — umaknili so se Rusi na svoje že prej izbrane pozicije.

London 14. julija. Poroča se, da Rusi z vedno večjo močjo iz Biaojana prodirajo proti desnemu japonskemu krilu, proti Motienskemu prelazu. Na japonski strani se koncentrirajo velike množice. Rusko gibanje je naperjeno proti japonskemu središču. Rusi so nekaj milj pred Motienskim prelazom, ki je v japonskih rokah, utrjujejo.

Pariz 14. julija. „Echo de Paris“ poroča iz Petrograda: Japonci so v noči od 10. na 11. t. m. navalili na ruski for štev. 3, kjer jih je zadela že znana katastrofa. Naskočili so ta for, ker so po vohunih poizvedeli, da je ta točka najslabša med portarturskimi utrditvami. Toda Rusi so v zadnjem času tudi ta for močno utrdili in položili na te pozicije nad 30 min, ki so bile med seboj in s trdnjavo zvezane z električno žico. Ko so Japonci v koncentriranih kolonah dosegli imenovane pozicije, so Rusi vžgali električnim potom mine, ki so eksplodirale in povzročile Japoncem naravnost ogromne izgube.

Berolin 14. julija. General Kuropatkin namerava na vsak način držati Dačičao. Rusko armado navdajajo najboljše nade. Kuropatkin je pred celo armado razglasil, da so bili Japonci pred Port Arturjem strahovito poraženi, vsled česar je zavladovalo med vojaki veliko veselje in navdušenje.

Bratje Sokoli!

Danes, v petek, so redovne vaje na Lanovžu.

Odhod iz „Narodnega doma“ ob 7. uri zvečer. Odbor.

Umri v Celju.

8. julija. — I. Gajšek, sin c. kr. kanclista, Sovodna 13 ur, porodna slabost.

9. julija. — Marija Podgoršek, hči tov. delavca Gaberje, 6 let, Atelectasis pulmonum.

11. julija. — Anton Kovač, posestnik, Dobrova 53 let, Degeneratio cordis.

Ženitna ponudba.

Vdovec, štirideset let star, veleposestnik in krčmar na Spodnjem Štajarskem, se želi oženiti s kako samsko ali vdovljeno, nad 30 let staro žensko, ki ima 4000 do 6000 kron premoženja v gotovini ali pa kako podjetje enake vrednosti v lepem, za trgovski promet ugodnem kraju.

Samo resne ponudbe naj se pošljejo pod „št. 4000“ na upravnike „Domovine“.

(303) 2-2

Mlinarskega pomočnika

sprejem prvega septembra. — Plača po dogovoru. Štefan Lešnik, posestnik valjčnega mлина v Framu pri Račah. (317) 2-1

Naprodaj

ali v najem (305) 3-3

se da dobro idoča gostilna v večjem trgu na Štajarskem. Hiša stoji zraven živinskega sejmišča ter ima mnogo sob, katere se lahko oddajo najemnikom. Zraven hiše je velik vrt. — Več se izve pri

Francu Drolicu, organistu v Laškem trgu.

Izjava.

(311) 3-1

Iz mnogih strani dohajajo nama poročila, da se govorici širite, da otvori gospod Rudolf Pevec v Mozirju na najin račun trgovino mešanega blaga na drobno in na debelo, in zopet, da se to podjetje kot od naju povzročeno tolmači.

Da ustreževa mnogim željam naših cenjenih odjemalcev, primorana sva izjaviti, da je ta govorica popolno neresnična in da nisva v prav nikakoršni zvezi s to trgovino, ako se bode res otvorila.

Prosiva tedaj najine cenjene odjemalce dosihodobnega zaupanja in jih zagotavljava, da se bodeva vedno trudila, glede kakovosti blaga, kakor tudi solidnosti in nizkih cen njih popolno zaupanje in zadovoljnost doseči.

St. Pavel pri Preboldu, 15. julija 1904.

Norb. Zanier & sin.

Svoji k svojim!

Nova narodna trgovina v Mozirju.

Slavnemu občinstvu trga Mozirja in okolice vljudno naznanjam, da otvorim z dnem 26. julija v Mozirju svojo novoustanovljeno trgovino z mešanim blagom in sicer v hiši g. Grabnerja.

Izrecno povdarjam, da je novoustanovljena trgovina moja last in da nisem s tvrdko Norb. Zanier & sin v Sent Pavlu pri Preboldu v nikaki zvezi več.

Priporočam se slav. občinstvu za blagohotno naklonjenost ter ga obenem zagotavljam, da se bom z vsemi svojimi močmi potrudil, izbornu postreči z najboljšim blagom, katero sem naročil le od narodnih slovenskih in slovanskih tvrdk. Z odličnim spoštovanjem

RUDOLF PEVEC

prej poslovodja v N. Zanierjevi trgovini v Letušu.

2 čevljarska pomočnika

dobita stalno delo pri Cvetku Pičko, čevljarskem mojstru na Suhi, pošta Labod, Koroško. — Slovenci imajo prednost. (316) 2-1

Svetovno znana

Waffen- in Dürkopp-kolesa

(309) 5-1

Reithoffer-jeva pneumatika

zunanji obroč in zračne cevi

po jako ugodnih cenah.

Jos. Sirea, Žalec.

Velika zaloga
Lastna popravljavnica!

600 hektolitrov

najfinejšega vina ima naprodaj graščina Dugoselo pri Zagrebu. V kraju je železniška postaja. (275) 15-7

Važno za letovičarje!

Ker se vsako leto naseljuje več tujcev letovičarjev v našem krasnem kraju, Vidmu pri Krškem, sem postavil krasno villo s šestimi sobami, sobo za kopel, kuhinjo, dve verandi, dve kleti, z vrhom za zelišča, cvetličnjakom in nasadom drevoreda, katera je kot prva

izvenredno po ceni naprodaj!

V bližnji okolici stoji že precejšnje število vil in nameravam za razvoj kraja staviti še več drugih. — Od vile je krasen razgled v romantično „Savsko dolino“ in na gorovje „Gorjance“; dalje je topla kopel v reki Savi; poštna, železniška in telegrafična postaja v bližini ter ugodna zveza z mesti: Zagreb, Ljubljana in Celje.

Več se izve pri lastniku (292) 3-3

VALENTINU SCAGNETI-ju
stavbenem podjetniku na Vidmu pri Krškem.

Izvrsten mlinar

neoženjen, 28 let star želi kak manjši valjni ali navadni mlin s stalno vodo v bližini Celja vzeti v najem ali pa prevzeti mesto mlinarja, in sicer do 1. avgusta. — Pisma naj se blagovolijo pošiljati pod (306) 2-2 T. P. 161, poste restante, Trst.

V najem vzamem

gostilno v dobrem kraju in dobro vpeljana mesarijo. Najemnino plačam naprej. — Po (296) nudbe upravnistvu „Domovine“. 8-4

Prodaja hiše

Občina NOVACERKEV proda svojo hišo št. 25 v Novicerkvi. (313) 3-1

Hiša je jako lepa in ima za vsako trgovino in obrt sposobne prostore. Pri hiši je velik vrt in trata. Cena in podrobnejši plačilni pogoji se poizvejo pri županstvu v Novicerkvi.

Dva močna fanta

se takoj sprejmeta v pekariji (316)

Viktorja Sakuschegg-a v Velenju.

S parno silo obratovana

tovarna za glinske izdelke v Račju

priporoča svojo veliko zalogo vsega v njeno stroko spadajočega blaga, kakor:

zidne opeke, izdelane z roko ali pa na strojih, votle zidne opeke, opeke na oboke, lončenih cevi za drenažo, na strojih izdelane strešne opeke, patentirane zarezne opeke, plošč za tlačenje itd. (255) 16-6

Blago izvrstno, ker napravljeno iz najboljše, s stroji obdelane glin; cene nizke.

Lepo vinogradno posestvo

v kozjanskem okraju

je naprodaj.

Posestvo ima lepo lego, obstoji iz dveh in pol oralov novo zasajenih vinogradov, sadonosnika, hiše, kleti in hleva, vse v najboljšem stanju in je za letno bivališče (304) 2-2 posebno pripravno.

Natančneje se izve pri upravnistvu „Domovine“.

Oddajatelj
veliko
visokosti.

Oddajatelj v.č.
dubovščine
in samostanov.

Iz prve
roke, t. j.
od pride-
lovalca

torej
popolno
jamstvo
za naravno

nepopačeno kavo.

PO NAJNIŽJIH CENAH.

Naša pridelitev kave in čaja na otoku Java se obdeluje jako umno. — Naša kava in naš čaj sta zelo blagodišeča in okusna, pa jako izdatna. Javaflor imenuje se naša zavarovana znamka.

Kava:

Pošilja se 5 kg vrečica, colnine prosto in franko, brez stroškov na vsako pošto. — Javaflor najfinejša gl. 6'65; Javaflor zelen, fin gl. 6'65; Javaflor fina družinska mešanica gl. 5'75.

(250) 12-4

Čaj:

1 kilo gl. 2'80, gl. 4'—, gl. 5'50.

— Cenik brezplačno in franko. —

TURK & DRUG

veleposestnik na Javi.

Pošiljatve in skladišča v luki.

TRST, Via dell'acquedotto 62.

(74) 15-13

Patentirane, same ob sebi delujoče

škropilnice „Syphonia“

— za vinograde in hmeljnike —

za **zatiranje sadnih škodljivcev**

proti boleznim na perju, za odpravo predenca in divje sorčice itd.

Same ob sebi delujoče, nošnje brizgalnice tudi z bakrenim kotlom

za 10 ali 15 litrov tekočine, s pripravo za petrolejno mešanico ali brez nje in vožnje, same ob sebi delujoče brizgalnice proizvajajo kot specialitete

PH. MAYFARTH & Co.

tvornice poljedelskih strojev, specialna tvornica vinskih in sadnih stiskalnic in drugih strojev

DUNA J, II. Taborstrasse št. 71.

Obširni ilustrovani ceniki zastoje.

Zastopniki in preprodajalci se iščejo.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkritljive kapljice se uporabljajo na notranje in zunanje bolezni. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri boleznih na želodcu ublažujejo katar, urejejo izmečke in odpravijo nadubo, bolečine in krče. Pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti boleznim na maternici in modromu in raditega ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmetijski hiši.

Naročuje se edino in točno le pod naslovom: MESTNA LEKARNA, ZAGREB, Gornji grad št. 25, poleg cerkve sv. Marka. — Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstotina se ne pošilja. Cena je naslednja in sicer franko dostavljena na pošto:

1 ducat (12 stekl.)	4 K
3 ducati (36 „)	11 „
5 ducat. (60 „)	17 „
10 ducat. (120 „)	32 „

Ustanovljena leta 1360.

Mestna lekarna

ZAGREB

Markov trg št. 36.

(1) 20-18

Zdravje je največje bogastvo!

Singerjevi
šivalni stroji

za domačo uporabo in industrijalne svrhe vsake vrste.

Velika trpežnost.

Vzorna konstrukcija.

Preprosta uporaba.

Visoka tvorčnost.

Leta 1908 samo v Avstriji in Nemčiji.

Devet najvišjih odlikovanj!

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih moderne umetnege vzenja. — Elektromotorji kot gonilna moč pri šivalnih strojih.

Singer Co. akc. družba za šivalne stroje

Celje, Kolodvorske ul. 8. (245) 15-7

Vse stroje za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje,
z mešalom za mešanico iz bakra in vapna, tako
da se naenkrat na dve strani brizga,
brizgalnice (štrcaljke) za sadno drevje z na-
tanko namerjeno petrolmešanico,
svetlinice na aceten, da se ulove leteči hrošči,
hidraulične stiskalnice za vino,
stiskalnice za vino in ovočje z diferencialnim pritiskom,
stroje za drobljenje stiskanice,

čisto nove mline za grozdje,

nove priprave proti peronospori in za žvepljanje

✘ sesalke za vino, ✘ cevi za vino, ✘ kakor tudi vse druge stroje * * * * *
zbiralnike (trieure), mlatilnice, vitale (gepel) itd. razpošilja kot specialitete
po najnižjih tovarniških cenah.

IG. HELLER, DUNAJ, II. Praterstrasse 49.

Ceniki zastoj in franko.

(47) 16-13

Dopisuje se v vseh jezikih.

Najprimernejša birmanska darila.

RAFAEL SALMIČ

prva narodna
in največja
trgovina

z urami,
zlatnino in
optičnimi
predmeti

v Nar. domu
v Celju.

Kdor si hoče
nabaviti uro,
zlatnino ali
srebrnino, naj
zahteva moj
novi, bogato
ilustrovani

CENIK

katerega raz-
pošiljam
brezplačno in
poštine
prosto. * Vsa
v mojo stroko
spadajoča
dela, popra-
vila itd. izvr-
šujejo se
točno in ceno.
Za dobro delo
garantiram.

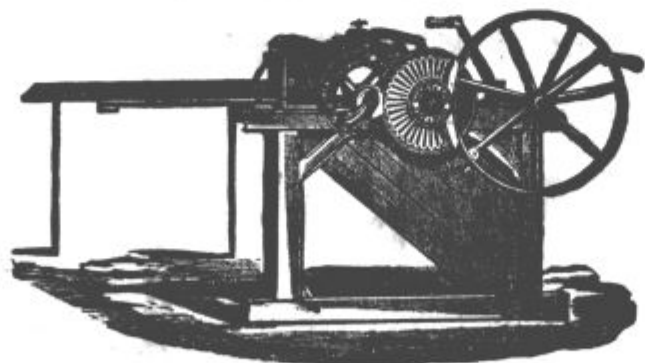
Kupujem stare tolarje Marije Terezije, križavce i. dr.

Postrežba točna in poštena.

Vizitnice priporoča tiskarna D. Hribarja v Celju.

Kje?

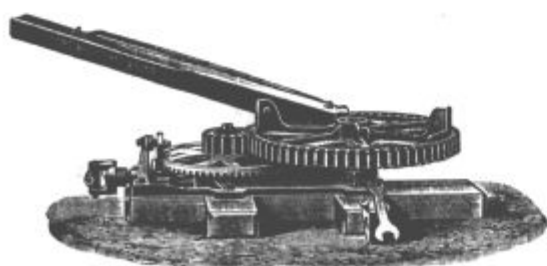
Le pri
„Mercur-ju“
trgovina z želez-
nino, P. Majdič, se kupijo najboljši poljedelski stroji,

mlatilnice

vitelji, slamoreznice itd.
Bogata zaloga **traverz**
in železniških šin, železa

za vezi, cementa, vodovodnih naprav in cevi in vsako-
vrstnega, v železninsko stroko spadajočega blaga.

Slovite žveplene toplice na Hrvatskem

Varaždinske toplice

železnična, poštna in brzojavna postaja
ob Zagorski železnici (Zagreb-Čakovec)

Najvišje odlikovanje topliške razstave, Dunaj 1903.
Velika zlata kolajna in častni znaki razstave.

Analiza po dvor. svetniku profesorju dr. Ludvigu
l. 1894. 58 stopinj Celzija vroč vrelec, neprekošen po
svojem učinku pri mišičnem in sklepem revmatizmu,
trganju, vnetjih in kostolomih, putiki, neuralgiji, ischiji
itd., ženskih boleznih, kožnih in skrivnih boleznih, kro-
nični ledvični boleznih, mehurnem katarju, škrofeljnih,
rhachitis, kovinski dyskrasiji, kakor zastupljenju s
svincem in živim srebrom itd., itd. pri boleznih v
požiralniku, prsih, jetrih, pri želodčnih bolečinah,
hämorrhoidih itd.

ELEKTRIKA. * MASAŽA.

Zdravilišče z vsem komfortom, vodovodom, pripravami
za zdravljenje z mrzlo vodo s tušom in po Kneippovem
načinu, celo leto odprto; sezona traja od 1. maja do 1. ok-
tobra. Velik, krasen park, obsežni nasadi, lepi izleti.
Stalna topliška godba, obstoječa iz članov zagrebske
kraljeve opere. Plesne zabave, koncerti.

Na postaji Varaždinske toplice pričakuje gostov
vsak dan omnibus. Na razpolago so tudi posebni vozovi
in se vljučno prositi, da se dotične naroči naprej pri
upravi toplic.

Zdravniške podatke daje topliški zdravnik dr. A.
Longhino,

Prospekte in brošure razpošilja gratis in franco

(168) 12-9

uprava toplic.

Salvator-balzam

(Liquor-aromatic)

Najuspešnejše domače sredstvo pri
trganju (migreni), zobobolu, glavobolu,
pri krču in raznih želodčnih in črevnih
boleznih; ozdravi maternico, krepi vid
in je v vsakem pogledu univerzalno
domače zdravilo prve vrste.
Cena zavoju 12 steklenič z navodilom
5 kron, če se denar naprej pošlje na
spodnji naslov.

KAŠELJ

ozdravi hitro in temeljito že od nekdanj
znano domače zdravilo

trpotčev sok.

Cena stekleniči z navodilom in pošt-
nino vred, ako se denar naprej pošlje,
2 kroni 40 vinarjev.

Naslov za naročbe: (400) 24-23

Fr. Riedl-na lekarna pri Salvatorju
v Varaždinu štev. 104.

Izvrstan okus kave dosežete s priloženjem

Vydrove žitne kave

POSKUSITE! Vzorak dragovoljno.
Pošta 5 kg pošiljka 4 K 50 h franco.

„DOMAČI PRIJATELJ“
vsem odličnim zastoj pošiljki mesečnik.

Vydrova točna žitna kava Praga-VIII.

L. MAŠEK I DRUG

L. Mašek i drug

Zagreb, Preradovičev trg 8

z jamčevino 20.000 K od
vis. kr. hrv., slav. in dalm.
vlade z dnem 5. avg. 1901
št. 44 264 oblast. dovoljena

posredovalnica za odpravljanje oseb

delavskega in kmetskega stanu v prekmorske
kraje. Znižana cena iz Zagreba do New-Yorka
K 170.— s hitrim parniki, ki plovejo 7-8 dni
čez morje. V luki se nič ne doplačuje. Izvrstna
postrežba z vinom na parobrodu. Odhod iz Za-
greba vsako soboto in ponedeljek. Pismena poja-
(87) snila dajemo brezplačno in takoj. 10-9

L. MAŠEK I DRUG, Zagreb.